

Josef Pepson Snětivý – Dvě na čtvrtou sonetů v rytmu srdce

Poezie

Sonet, to jsou verše plné zakleté touhy, kterou snad jen volta devátého řádku může obdařit nábojem vykoupení – ale také popravčí salvou zatracení. Tak vidí tuto královskou básnickou formu spisovatel a hudebník Josef Pepson Snětivý, jenž svou čtvrtou sbírku pojal výlučně v jejím znamení. Vznikala povětšinou na samém konci roku 2014 a začátkem následujícího, tedy v období, které v autorově životě patří spíše k těm neradostným. Avšak pole inspirace je, jak známo, zúrodňováno smutkem; a Pepson všechn svůj smutek – ale také veškerou svou lásku, naději a víru – vložil do šestnáctera zpovědí. Zavede nás v nich do hlubin duše rozervané jen natolik, aby ještě mohla tvořit, stejně jako do míst naší země, která vždy neomylně najde kompas jeho srdce. A nad tím vším se vznáší jako temně nádherný přízrak *Ta, jejíž jméno už nikdy nebude vysloveno* – tedy jeho osudová (a zřejmě navždy ztracená) žena.

Vázaná, lamino matné, formát 100x128 mm, 24 stran

Doporučená maloobchodní cena: Kč 99,-

Datum vydání: 6.4.2015

ISBN 978-80-7475-085-4

Vydává Nakladatelství ČAS s.r.o., Slepá 246, 252 03 Řitka

info@nakladatelstvicas.cz, www.nakladatelstvicas.cz

O autorovi:

Josef Pepson Snětivý (1973) vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, ale jeho celoživotní vášní je hudba, které se věnuje coby saxofonista, klávesista, zpěvák, skladatel a textař – v současnosti zejména sólově.

Po třicítce se obrátil také k literatuře, přičemž se profiluje coby prozaik, básník, publicista a překladatel.

V oblasti prózy publikoval román *Piercing na duši* (2008), novely *Každý král je sám* (2006), *Hlava plná čertů* (2007), *Ženy s krátkými nehty* (2010), *Adventní prsten* – v triptychu *Tři vánoční dárky* (2011, s H. M. Körnerovou a A. Stainforthem) a *Ženy, které rozdávají adventní věnce* (2014), stejně jako povídkové sbírky *Dopisy v nevratných lahvích* (2009) a *Samolásky a soulásky* (2011).

Coby básníkovi mu vyšly sbírky *Z deště pod opak* (2012), *Retroperspektiva* (2013), *Exupérymenty* (2014) a *Dvě na čtvrtou sonetů v rytmu srdce* (2015) a leporelo *Zvířátka ze ZOO* (2013, ilustrace L. Procházková).

Svou lásku k fotbalu zúročil v knihách *Deník malého fotbalisty* (2008, 2010 a 2015), *Český fotbal – radost jen po kapkách...* (2009, se Z. Čechem), *Český fotbal 2012* (2012, s J. Káninským) a *Tomáš Řepka: Neuhýbám!* (2014, s T. Řepkou).

Z angličtiny přeložil pohádkový příběh Charlotte Brontëové *Hledání štěstí* (2010), vampýrskou novelu Josepha Sheridana Le Fanu *Carmilla* (2011, druhé vydání v knize *2x mistři klasického hororu v roce 2015*), kterou také převyprávěl, a novelu v dopisech Jane Austenové *Lady Susan* (2015); ze slovenštiny pak román Jany Pronské *Slané prokletí* (2013).

Více na www.pepson.cz

UKÁZKY:

Sonet s láskou, nadějí a vírou

Jsi jako roztoužená straka,
zlatem jsi přetížila všechna hnízda.
A když tě se mnou omrzela jízda,
hned další kapitán tě k sobě láká.

Dnes večer v ošuntělém bistru
přepil jsem pelyňkem tvou hořkou školu.
Na způsob okouzlených mistrů
lampy ti dokreslily aureolu.

Snad chladné Sudety, snad horké Lanzarote
ovládáš beze mě dva roky poté.
Jaro se vrací. Sednu ke klavíru,

vyzpívám lásku, nadějí a víru,
že jednou opustíš svou skrýš,
že se mi znovu rozbroskvíš.

Sonet lipnický

Poutník, který v úctě chová letopisy,
už nemusí mít navigaci.
Směr ukážou mu neúnavní ptáci,
cíl najde jako podobojí kdysi.

Ten, kdo si chce podmaňovat mocné hrady
a budit panny v žule spící,
teď s koně sesed, ustájí ho tady,
a v rytmu srdce tančí na Lipnici.

Nad řekou Sázavou nám strážní ohně hoří,
dávno jsme oželeli plavby do zámoří,
vždyť ani v ráji není sladší bezčasí.

Morana pláče, v lomech popraskaly ledy.
Z paměti vypráskejme loupeživé Švédy
a nechme chvíli odpočívat kompasý.

Sonet novoroční

Polykám novoroční kávu
a mám už zase pohled sokolí.
Jen zvolna roztáčí se soukolí
a s letopočtem nelámu si hlavu.

Od rána padá čerstvý sníh,
já nastavím mu obě dlaně.
Ty její oči... Padlý anděl v nich
mi nedovolí zapomenout na ně.

Proč ani Bůh nám nezachová
ta láskou ošlehaná slova,
když ona od sebe je odhání?

Snad nový rok jim život vrátí,
snad něco zbylo z našich tratí,
po kterých posílal jsem vyznání.